a ¶ Breuiori. Nota infra annũ dici breue tps: poſt annũ longũ vel vetus. ad h. xxxv. q. viij. c. j. vbi de hoc ꝛ. ſ. de ver. ſig. qđ ꝑ nouale. b ¶ Moniti. h de vere ri iure: ſed ꝑ quē monebunť? Dic ꝙ ꝑ ſuũ p̄latũ vel iu dicē: vt. ſ. de ſen. excõ. in audientia. ibi ſi a p̄latis ſuis ⁊c̄. ⁊. c. cõtingit. ij. ibi. ſi a te ter/ tio. c ¶ Care/ ant. repete ipſo iure. d ¶ Om ni. hoc dicit q2 multiplex eſt cle ricorũ priuilegi/ um: quod dic vt dixi. ſ. de biga. altercatiõis. vbi eſt idē verbum. Ad. (Nũ nõ tenent imunitatē cano/ nis licet etiā ſint in ſacris ſm Ar chi. alle. ꝙ lr̄a in diſtincte loquiť. ⁊ ꝙ illi plus pec cāt. v. q. vj. p̄ſby teri. xl. di. hõ. de iureiur. cũ qđā. Sed Johannes mo. hic cõtra di/ cens cõſtitutos in ſacris nõ ꝑdere priuilegiũ licet plus peccent. non em̄ deſinũt eſſe clerici. ⁊ clericaliter viuere tenenť ꝓpter characterem impreſſum: alle. ſ. qui cleri. vel vouen. c. j. et. ij. et. ſ. de cleri. coniuga. ſane. ij. prima placet Johan. an.)

miniosaꝫ exercuerint ip̄o iu/ a re: ſi autem tēpore breuiori ⁊ b tertio moniti nõ reſipuerint c careant omni priuilegio cle/ d ricali. De clericis ↄiugatis. Bonifacius. viij. Si clericus cõiugatus ferat habitũ et tonſuram clericali priuilegio gaudet: alias nõ Jo. an.

Clerici qui Ca. I e cum vnicis ⁊ vir/ f ginib9 cõtraxerũt g ſi tõſurā ⁊ veſtes h deferant clericales: priuilegi i um retineant canonis ab In nocen. pa. ij. predeceſſore no ſtro: editi in fauorē totius or k dinis clericalis. Et cũ iuxta l Pariſienſe cõcilium: nullus clericus diſtringi aut cõdem nari debeat a iudice ſeculari m preſenti declaramus edicto: n huiuſmodi clericos coniuga tos: pro cõmiſſis ab eis exceſ ſibus vel delictis: trahi non poſſe criminaliť aut ciuiliter ad iudicium ſeculare: nec ab ipſis ſecularibus iudicibus eos debere ꝑſonaliter vel eti am pecunialiter (ne per vnā viam concedať eiſdem iudi/ o cibus qđ per aliā denegať) vllaten9 cõdemnari. ¶ In p ceteris autem: vel niſi vt pre

Diuiſio ¶ Clerici. ¶ Prima ꝑs reſeruat clericis cõiu/ gatis duo priuilegia cuꝫ certa moderatione. Secũdũ. ibi: Et cum. Scđa reliqua tollit. ⁊ etiā p̄dicta duo ſi moderatio non ſerueť. ibi: Additio In ceteris. (Cõquerit Jo. mo. ꝙ olim in clericis cõiu/ gatis regula erat ꝓ foro eccleſiaſtico. exceptiones ꝓ ſe/ culari vt in mercationib9. ſ. e. ex pte. de vi. ⁊ ho. cleri. c. fi. hic vero cõuertiť. dici põt ꝙ querele ⁊ ſcandala ſe/ culariũ principũ fuerũt cā iuſta hui9 cõuerſionis. gra/ uanť em̄ ꝙ clerici cõiugati imunitatib9 gaudeāt. quib9 nõ cõiugati. Jo. an.) Et fuit tracta de fine cuiuſdā ex/ trauagantis que incipiebat: Ad quorũdā. Et emana/ uit ad declarationē eoꝝ q̄ no. xxiij. di. clerici. in. j. glo. ⁊ co. ti. Jo. an. e ¶ Vnicis. q2 ſi bigami eſſent omni priuilegio clericali exuti eſſent nec poſſunt etiā portare tonſurā. ſ. e. li. de biga. altercationis. f ¶ Virgini/ bus. ſecus ſi cũ corruptis (etiā quas credebāt virgines vt no. xxxij. di. nemo. Jo. an.) vel viduis cõtraxiſſent: ⁊ eas cognouiſſent: vt. xxxiiij. di. valentino. ⁊ rationem quare virginitas in mulierib9 requirať quo ad hoc po tius q̄ꝫ in viro. quare de bigamis debitũ. in glo. pe.

Quare tex. dicat cum vnica Rõ q̄re vir ginitas re/ quirať in muliere q̄ ad ↄtractũ clerici poti us q̄ꝫ in vi ro

g ¶ Cõtraxerũt. No. ꝑ opinione Hug. et Hoſti. ꝙ mulier debeat eſſe deſpõſata in virginitate: vnde ſi pri mo deflorauit qs mulierē ⁊ poſtea cũ illa cõtraxit: non videť ꝙ ꝓmoueri poſſit ad hoc. xxx. q. v. qualis. vbi đ hoc. ⁊. xxxij. di. nemo. Preterea carnis cõmixtio cõfor/ mitatē deſignat humane diuineq3 nature q̄ ꝑ incarna/ tionis myſteriũ fuit in vtero virginali cõtracta: opor/ tet ergo ꝙ cõſũmatio q̄ illud deſignat fuerit facta in vtero virginali: ꝙ ſi ante illā corrupit eſſe nõ põt: ⁊ bñ facit ad hoc. xxxiij. di. maritũ. Sꝫ contrariũ credo ſm Tan. et Gof. q̄ h no. in ſũma hui9 ti. de biga. §. Item Ad. qđ ſi qs. licet Ber. cõtrariũ no. de cle. cõiu. ſane. (⁊ ibi plenius ſcripſi ſuꝑ vl. glo. rõnes quas inducit Hoſti. Jo. an.) ⁊ Bar. brix. i queſtiõe dñicali q̄ incipit. aliqs cognouit ꝟginē: et Ber. ſ. de biga. debitũ. in glo. vlti. tũ q2 nõ diuiſit carnē ſuā in plures vt ibi: tũ q2 ſequēs mr̄imoniũ fingiť p̄ceſſiſſe: vt. ſ. q̄ filij ſint legiti. tāta. Ad. (quõ hāc rõnem Hoſti. ipugnat ibi dixi in glo. ꝑ hāc. h ¶ Veſtes. xxj. q. iiij. oĩs iactātia. ⁊ ꝑ torā queſtionē. ⁊ ſ. de vi. ⁊ hone. cle. clerici. i ¶ Canonis. xvij. q. iiij. ſi qs ſuadēte. k ¶ Clericalis. huic ğ fauori cle ricus renũciare nõ põt: de ſen. ex cõ. cõtingit. ꝭ. de fo. cõpe. ſi dilligē ti. Sꝫ nunqđ ta Queſtio lis clericus ſi ha bebat reſcriptuꝫ ad vacaturā an/ teq3 cõtraheret: mortua tali vxo re ſi poſtea vacat illa p̄benda põt illā petere? Termina uit Barth. brix. in p̄ncipio queſtionũ ſuaꝝ queſtiõe q̄ incipit: qđā impetrauit (⁊ eſt nona dñicalis) ꝙ non: q2 Ad. cõtrahendo mr̄imoniũ renũciauit ꝑ ip̄m factũ: (et fa/ cto renũciat qs iuri ſuo. de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. ex ore. C. de iure do. impe. l. ij.) ⁊ animũ depoſuit: (quaſi diceret habuit ꝓ derelicto. ff. ꝓ derelic. l. j. ⁊ vlti. Joh. an.) ⁊ hoc eſt verũ. Nā tũc etiā ꝑdidiſſet ius in re: mul tofortius ğ ad rem: ſm ea q̄ no. ſ. e. c. j. ad hoc. ꝭ. de con ceſ. p̄ben. c. vl. ⁊ in Cle. de reſcrip. gratie. Itē cõtrahen/ du voluit ꝑpetuo adherere vxori. xxxij. q. ij. ſolet. ſ. de cõdi. appo. c. vlti. ⁊ eligēdo alterũ de cõtrarijs alteri re nũciauit. ſ. e. li. de poſtu. c. vno. de elec. vt quis duas. ad h. ꝭ. eo. c. vbi dicit in ceteris ⁊c̄. l ¶ Cõciliũ. ſ. de fo. cõpe. c. ij. qđ habeť ꝓ palea. xj. q. j. c. ij. Jo. an. m ¶ Declaramus. ex hoc ⁊ ſuperioribus no. appro/ Ad. batā opinionē Johan. (ſi Johā. intellexiſſet ꝙ gaude/ ret oĩbus priuilegijs. partim approbať eius opi. ⁊ pa/ tim reprobať in. §. in ceteris. Triplicē ergo opi. in ho/ no. ⁊ media hic approbať: ꝙ in omnib9 gaudeat ince/ dens vt clericus. ⁊ hoc placuit Guil. in Spe. c. ti. poſt/ princi. Secũda ꝙ in nullo. Tertia ꝙ in quibuſdā Jo han. an.) no. xxiij. diſt. clerici. et reprobatā opinionem Bartho. brixieñ. ibi no. qui dicebat ꝙ clericus ↄiuga/ tus in nullo poterat priuilegio gaudere q̄ꝫtũcunq3 in habitu ⁊ tonſura incederet. quomodo ergo reſpondebi tur ad decreta. ſ. e. Johan. Triplex eſt ſolutio. Prima eſt ꝙ ex ſola delatione tõſure ſine habitu (ſupple ⁊ ecõ uerſo nõ retinet p̄uilegiũ.) Vel ibi cũ vidua vel corru pta contraxerat vel aliā vxorē habuerat. vel quia hoc eſt diuinare. dic tertio ⁊ verius ꝙ de alio priuilegio lo quiť: ⁊ ſic cõcordat: vt. ꝭ. eo. §. in ceteris autem. n ¶ Coniugatos. deferentes tonſuram vel habitum: vt. ꝭ. diciť. o ¶ Denegatur. ꝭ. de regu. iur. cum quid vna. cum ſuis cõcordantijs. ibi vide de hoc Jo. an. p ¶ Ceteris. vt in priuilegio qđ habent ne vexenť ex actionibus vel collectis. C. de epiſco. et cleri. l. ij. ſ. de vi. ⁊ hone. cleri. c. vlti. Joh. an.

mittitur tonſuram vel veſtes deferant clericales: etiam in a premiſſis eos gaudere nolu/b mus priuilegio clericali.

De clericis non reſidentibus in eccleſia vel prebēda.

Bonifacius. viij. Diſtributiones quotidiane ſolum pñ/ſentibus qui interſunt diuinis dari debent ꝯſuetudine non obſtante. Et qui aliter illas receperūt non faciunt illas ſuas: ⁊ idem de diſtributionibus que dantur pro anniuerſarijs defunctorum.

Jo. an. ca. I

Conſuetudinem q̄ in quibuſdaꝫ partibꝰ inoleuit: qua canonici ⁊ alij bñficiati: ſeu clericici cathedraliū ⁊ aliarū c collegiatarū eccleſiarū diſtributiones quotidianas (que d alias manualia beneficia ſeu e victualia nuncupantur: ⁊ tantum reſidentibus tribuunt) qualitercūqꝫ in ciuitatibus ſeu alijs locis in quibus ipſe f cōſiſtūt eccleſie ſint pñtes: licet diuinis officijs nō interſint: ex integro participant: ac ſi cōtinue ipſis eccleſijs in eiſdem officijs deſeruirēt: pe g nitus improbātes. Statuimus vt diſtributiōes ipe quotidiane in quibuſcunqꝫ rebus conſiſtant canonicis ac alijs bñficiatis ⁊ clericis ec/h cleſiarū ipſarū: q̄ eiſdem offi/i cijs in ipis ecclijs affuerint tribuant iuxta ecclie cuiuſli/k bet ordinationeꝫ rōnabilem iā factā ſeu etiā faciendam. Qui vero aliter de diſtributionibus ipſis quicq̄ re/l ceperit exceptis illis q̄s infirmitas ſeu iuſta et rōnabilis corporalis neceſſitas: aut eui/m dens eccleſie vtilitas excuſaret) rerū ſic receptarū dñium non acquirat: nec faciat eas n ſuas: immo ad oīm reſtitutionē q̄ cōtra hmōi noſtrā con/o ſtitutionem receperit teneat.

a Premiſſis. priuilegio ſcꝫ canonis Inno. et priuilegio cōcilij Pariſienſis. Joh. an. b Clericali. ⁊ ſic intelligat decre. ſ. e. Joh. an. Conſuetudinē. Primo recitat ꝯſuetudinē quā reprobat. Scdo ſtatuit. ibi: Statuimꝰ. Tertio penā apponit a qua duos caſus excipit. ibi Qui vero. Vltimo prorogat. ibi: Diſtributionibꝰ. Et pbat huiꝰ decre. dictū in fine. p decre. ſ. de pben. lꝫ. Jo. an. c Diſtributiones. ſ. de pbē. licet. d Manualia. vt. ſ. de ver. ſig. olim. e Victualia. ſ. e. de cetero. f Preſentes. qd em pdeſt pñſentia in loco ex quo diuinis nō adſunt pꝓter q̄ ſunt beneficia cōſtituta. g Improbātes. licet igit ex cōſuetudine corpus pbende deberi poſſit abſentibus. qui diuinis nō interſunt ſ. de ꝯſti. cū omnes. ſecus in diſtributionibꝰ q̄tidianis: vt hic. h Ipſaruꝫ. cathedraliū vel collegiatarū. i Affuerint. No. ꝙ ſi quis impetrat ꝙ in abſentia pcipiat pꝓuentus ſuos ac ſi pñſens eſſet: diſpēſatio hec facit eū reputari pꝓ pñſente: ſed nō pꝓ intereſſente diuinis officijs. (hoc nō aduertit Bern. ſ. e. cū dilectus. in glo. ij. Itē Hoſti. in decre. ad liberandū d iude. Jo. an.) ſed ſi pñſens eſſet ⁊ officijs nō intereſſet has diſtributiones nō pciperet: vt hic. g nec diſpēſationis vigore percipit: ſed ſi diceret in gratia ꝙ reciperet ac ſi pñſens eſſet: ⁊ diuinis officijs intereſſet: tunc ſecus rōne pdicta. ſit igit impetrās in hoc cautus vt ſm hāc formā impetret ſi pōt. (nō tñ memini vidiſſe talē formā ab ap̄lica ſede manaſſe. ſi tñ daret tunc haberemꝰ quartū caſum exceptū. ſcꝫ qñ p apoſtolicū priuilegiuꝫ illa pciperet. Exiſtēs tñ in ſeruitio pape illas nō pcipit: vt no. ſ. eo. cū dilectꝰ. fructꝰ tñ pbende pcipiūt vt ibi. Et q̄s intelligat eſſe in ſeruitio pape ⁊ quid de illo q̄ reſidet cū cardinali. dixi poſt Hoſti. ſup ver. circa nos. ⁊ ſup glo. vl. ꝙ hic ponit Archidia. Jo. an.) k Ordinationē: vtputa ꝙ tm̄ det ei qui intererit in miſſa: ⁊ tm̄ ei q̄ intererit in matutino: ⁊ ſic de ſingulis horis. (vide ꝙ no. in Cle. vt hi qui. de eta. ⁊ quali. in glo. no. ⁊ de reli. c. j. in fi. Joh. an.) l Infirmitas. q̄ a celebratione diuinoꝝ excuſat: vt. ſ. de pben. ſignificatū. al's clerici ad oēs horas tenent: qđ dic. vt. ſ. de celebra. miſ. c. j. m Vtilitas. hec duo ſolent diſpenſationē inducere. ſ. de pben. expoſuiſti. Et ſignat huic ꝯ. ſ. e. li. de elec. cuꝫ non deceat. vbi illi pſequunt vtilitatē eccleſie ⁊ diſtributiones nō pcipiunt. Sol. canonici nō tenent eas talibꝰ cōcedere vt ibi: tñ ſi cōceſſerint illi nō tenent ad reſtitutionē vt hic. Alij dicunt h loqui in pñſentibꝰ illud in abſentibꝰ vt pñſentes q̄ pſequunt vtilitatē eccleſie diſtributiōes pcipiāt: abſentes nō vt ibi primū credo. (Archid. dicit hunc loqui in eccleſijs q̄bus eſt cōſuetudo ꝙ abſentes iſta pcipiāt: q̄ tolerat in caſibus h exp̄ſſis. ꝯtrariū in eccleſijs in q̄bus nō eſt talis conſuetudo. Si intelligit de abſente a diuinis pōt cōuenire lr̄e al's non Jo. an.) **Ad.** n Suas. de his g nō pōt fieri elemoſyna: dic vt no. xliij. q. v. in ſūma. ⁊. ſ. de decl. ex tranſmiſſa. Quid ſi illi q̄ rū lucro pdicta cedebāt remittāt nūq̄d eſt canonicus abſolutꝰ: ſatis videt ꝙ ſic. inſti. de re. di. §. traditionē. cū hic nō ſit additū remiſſionē nō pdeſſe: vt. ſ. de reſcip. ſtatutū. §. antepe. ⁊. j. de cenſi. exigit in fi. (Arch. dicit ꝙ forte cōtrariū eſt verū: nā ex quo nō pōt illas recipe vt hic. nullo modo ſue fieri poterūt q̄n ad reſtitutionē teneat cū illa recipiat ꝯ mentē ⁊ phibitionē huiꝰ cōſtitutiōis. Jo. an.) o Recepit. Dicūt q̄dā etiā in pteritū: vt ſic ꝯſtitutio iſta pterita cōphēdat: maxime cū videat ius antiquū. ſ. de pbē. lꝫ. Sed ꝯtriū credo. Idē Arch. tū ex eo ꝙ. ſ. dixit ſtatuimꝰ. tū ex eo ꝙ dicit hic cōtra hāc noſtrā cōſtitutionē ⁊c. Sꝫ q̄ ante hāc cōſtitutionē recepit: ꝯ hāc ꝯſtitutionē nō recepit: q: pena legis ex tpe legis. xxxij. q. iiij. dixit Sara. pterea licet ſtatutū eſſet has diſtributōes ſolū his q̄ diuinis interſunt officijs dari: nō tñ erat expſſe ſtatutū ꝯſuetudinē ꝯtriā nō valere. Itē nec pena addita: qđ facit ꝯſtitutio hec: ſꝫ q̄d dices d eccleſijs q̄ nō habēt aliquo mō diſtinctas pbēdas: ſꝫ tm̄ ſingulis dieb dāt cuilibet p victu tot libre panis: tot mēſure vini: ⁊ ſic d ſingulis. Credo ꝙ de illis nō loquat decre. cū ille potiꝰ ſint pbēde q̄ꝫ diſtributiōes: al's eſſet canonia ſiue pbēda in talibus eccleſijs: qđ eſſe nō debet. (Vnde dicit Archi. ſm Bonaguida curiā tenere ꝙ littere impetrate ſup habēdis diſtributionibꝰ nō extēdunt ad illa. Jo. an.). j. q. iij. ſi quis. ſ. de pbē. relatū. ⁊ hoc optime pbat iudicio meo decreta. de ver. ſigni. olim. certum em̄ eſt ꝙ quotidiane

Marginal notes: Diuiſio; Ad.; Ad.; Ad.; Ad.; Queſtio; Ad.; Ad.